

Подільське СЛОВО

№1-2 (5-6/5312-5313) П'ятниця, 11 січня 2019 року

16 сторінок

Святкування
110-річчя з дня
народження
С. Бандери у Козівці **2**

Сторінками
історії:
повстанське Різдво **4**

6 січня у Стамбулі в соборі Святого Георгія Митрополит Епіфаній отримав томос про автокефалію Православної церкви України. У документі йдеться, що Вселенський патріархат канонічно визнає в межах політично сформованої території України автокефальну Православну церкву. Історичний для нашої держави документ Епіфанію вручили одразу після урочистого Різдвяного Богослужіння, яке він провів разом зі Вселенським Патріархом Варфоломієм.

День, якого Україна чекала століттями

На церемонії були присутні українські політики та церковні діячі. Окрім Президента та Митрополита Епіфанія, були й голова Верховної Ради Андрій Парубій, віце-прем'єр Геннадій Зубко, міністр економічного розвитку Степан Кубів, міністр спорту та молодіжної політики Ігор Жданов, міністр культури Євген Нищук, міністр оборони Степан Полторак. А також третій Президент України — Віктор Ющенко.

«Ці тисячолітні стіни дочекалися, нарешті, на подію, про яку мріяло не одне покоління українців. І це стало можливим не лише завдяки зусиллям моєї команди, наших ієрархів, які продемонстрували єдність, а й десятків мільйонів українців, які в Україні і в усьому світі молилися, щоб Господь подав нам незалежну, автокефальну помісну церкву. І Господь почув нас», — звернувся Президент до вірян після святкового Богослужіння.

Новостворена Православна церква України стала незалежною — однією з 15 помісних церков, які утворюють світову православну родину. Тепер має розпочатися процес визнання з боку інших церков.

Перед врученням томосу Патріарх Варфоломієм надіслав листа всім предстоятелям помісних церков, в якому висловив надію, що Православну церкву України буде визнано іншими церквами.

«Якщо ми вирішимо ігнорувати наших братів, які переживають моменти агонії в Україні, ми не будемо мати ніякого виправдання у Судний день», — наголосив Патріарх Варфоломієм у своєму листі.

Зі свого боку, предстоятель автокефальної церкви Епіфаній має надіслати листи миру іншим предстоятелям помісних церков з пропозицією налагодити церковне (євхаристичне) спілкування, додавши копію документа.

Отримавши їх, Синод кожної помісної церкви може ухвалити рішення про відмову налагоджувати спілкування, про визнання нової церкви або ж відкласти рішення.

Наразі експерти передбачають, що кілька церков можуть порівняно швидко визнати ПЦУ, зокрема найчастіше називають Кіпрську, Елладську (Грецьку) та Румунську церкви.

Перед Новим роком синод Грузинської православної церкви не засудив і не підтримав надання автокефалії ПЦУ, відклавши рішення на час після надання томосу.

Натомість, предстоятель Польської церкви надіслав листа до Константинополя й негативно відгукнувся про створення ПЦУ, а також про канонічне визнання колишнього "розкольник" Філарета.

Одними з останніх, як очікується, визнають ПЦУ Антіохійська (Сирія), Сербська та Болгарська церкви, які чи не найбільше можуть орієнтуватись на Російську православну церкву.

Глава Української греко-католицької церкви Святослав (Шевчук) вважає реальним у перспективі єднання УГКЦ з Православною церквою України.

«Це є радісна перспектива. Тому що весь християнський світ, зокрема католицька і православна спільноти, шукають шляхи до єдності». За його словами, не йдеться про відновлення якихось структур чи перепідпорядкування однієї церкви іншій. «Найвищим знаком церковної єдності є таїнство євхаристії. Тому, коли йдеться про пошук шляхів відновлення єдності між християнами, мається на увазі відновлення єдності у вірі, а відтак, у її вираженні в літургійному житті. Тому, коли хтось розриває цю єдність, він розриває євхаристійне сопричасття. Як це сталося між Москвою і Константинополем після рішення нашої церкви-матері про надання автокефалії для Православної церкви України», — заявив глава УГКЦ. Він повідомив, що домовився з предстоятелем ПЦУ Епіфанієм про співпрацю. «Найперше, ми хочемо разом досліджувати спільну спадщину київського християнства. Бо так історично склалося, що Греко-католицька церква часто потрапляла під західні впливи, зокрема Латинської церкви. Православна церква потрапляла під впливи московські, наприклад — сумнозвісну Никонівську реформу, що відобразилося у певних обрядах», — заявив глава УГКЦ. Він наголосив, що обом церквам слід займатися розвитком богословської традиції, вдосконалювати душпастирське служіння.

ДОВІДКОВО

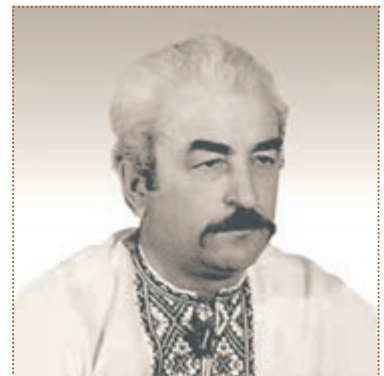
Що буде з чинними церковнослужителями

Київський патріархат отримав канонічний статус, а це означає, що всі таїнства, всі священнослужителі — законні і благодатні. Стосовно священнослужителів УПЦ МП, то вони мають або перейти в підпорядкування Православної церкви України, або змінити назви своїх церков на Російську православну церкву. На це їм відведено три місяці, в іншому випадку анулюють реєстрацію.

Після отримання томосу з рук Вселенського Патріарха, Епіфаній виголосив подячну промову усім, хто доклав до цього зусиль. Він відзначив тяглість християнства в Україні, починаючи з часів князя Аскольда. За словами Епіфанія, вручення томосу — це відновлення справедливості. Він закликав інші помісні церкви молитися за мир в Україні та нагадав про тих, хто за свою любов до України зараз терпить полон, несправедливе ув'язнення чи переслідування, страждає від війни та поневолення.

А вже наступного дня Митрополит Епіфаній і Президент Петро Порошенко урочисто внесли доленосний документ до Софійського собору, де відбувалася Різдвяна Літургія.

Вшанували
пам'ять Левка
Крупни **5**

Велико-гаївській
об'єднаній
територіальній
громаді — 3 роки! **7-8**

Топ-10
спортивних
досягнень
України у 2018-му **15**

Знай наших!

Сільський голова Анатолій Романович Кулик удостоєний почесних нагород

20 грудня 2018 року у м. Києві в Маріїнському палаці під час офіційного засідання ділової громадськості України на честь лідерів в галузі економіки, науки та культури відбулася урочиста церемонія вручення нагород.

Сільський голова Анатолій Романович Кулик удостоєний почесного звання «Лицар Вітчизни» з врученням ордена «Золотий хрест честі і звитяги», іменного диплома, почесної іменної зброї — оригінальної лицарської шаблі та нагрудного знака Лицарсько-го Легіону України.

Нагороди при-своєвали за високу національну гідність, визнання, активну участь у збереженні та захисті Української держави, за щоденну високо-професійну працю, спрямовану на підтримку соціально-економічної міцності України.

Творити добро — це стиль життя Галини Облещук

Живемо ми у складний час, коли стає звичним людський біль, а в серцях багатьох людей поселяються байдужість і черствість. Через це ті, хто потребує підтримки і допомоги, часто залишаються поза увагою. Ось тоді на стежинах людських долі з'являються волонтери, основною метою яких є захист життя, попередження та полегшення людських страждань. Вони дарують доброту тим, кому вона вкрай необхідна.

Серед людей, для яких творити добро — це стиль життя, є головний бухгалтер центральної районної лікарні Галина Вікторівна Облещук. Упродовж 25 років вона — активна учасниця Червоного Хреста України. Її неодноразово обирали головою ревізійної комісії. Повсякденно надає посильну допомогу для збереження фінансової стабільності організації, серця і гуманізму.

За активну участь в громадській діяльності нагороджена грамотами районної та обласної організації ТЧХУ.

А 12 грудня 2018 року рішенням Президії Правління Товариства Червоного Хреста України Галина Вікторівна Облещук удостоєна найвищої нагороди цієї організації — «Почесна відзнака».

3 січня 2019 року нагороду Галині Вікторівні вручили голова районної державної адміністрації О. Похилий і голова районної організації ТЧХУ О. Нижник.

Традиції

Святвечір із захисниками України

Військова родина Тернопільського батальйону 2-ї Галицької бригади Національної гвардії України провела Святвечір з українською традицією — із кутею та ладаном. З привітаннями і вітаннями до нацгвардійців представники місцевої, районної й обласної влади, побажали всляких благ і гараздів.

«Маю честь кілька років поспіль спільно з вами зустрічати це велике свято. Склалася вже така традиція — спочатку відзначаємо Різдво з вами, а потім їдемо до рідних і продовжуємо святкування. У Національній гвардії служать хлопці з різних регіонів України. Кожна область багата на традиції відзначення державних і релігійних свят. Радий, що відзначення державних і релігійних свят, має можливість відчути нашу гостинність. Хочемо поділитися своїм родинним теплом. І пам'ятайте, що спільно з вами святкує багатотисячна тернопільська громада», — зазначив голова Тернопільської районної державної адміністрації Олександр Похилий під час зустрічі.

«Спільне відзначення Новорічно-Різдвяних свят формує тісний зв'язок між військовослужбовцями і громадою. Тому щороку Святвечір проводимо із захисниками», — наголосив секретар Тернопільської міської ради Віктор Шумада, який разом із головою районної державної адміністрації Олександром Похилим завітав до військової частини Національної гвардії.

Спільна Різдвяна вечеря відбулася й у 44-й окремії артилерійській бригаді. «Прийміть щирі вітання з величним святом Різдва Христового! Нехай цього дня у кожному серці і наповниться радістю, а Різдвяна зірка нас усіх єднає і наповнить непахитістю віри, міцністю духу та вірою в безсумнівну перемогу добра, — звернувся до військовослужбовців голова обласної ради Віктор Овчарук. — Цьогоріч ми зустрічаємо світле свято з особливим піднесенням. Адже збулася

велична мрія українського народу — створення єдиної помісної Православної церкви України. І, як сказав наших охорони Укрліти Степан Полторах, відтепер у нас є армія агресора. Це — по-справжньому сакральна подія. Тож нехай, шановні воїни, народження Ісуса

Христа освітить наш шлях, принесе мир і перемогу нашій країні, розквіт Тернопілля, злагоду та доброту кожному життєвому насани, оптимізму, впевненості у втіленні добрих намірів. Благословенних Різдвяних свят вам і вашим родинам! Нехай лине по нашому краю, по всій Україні коляда, звеселяють душі вертепи, чується радісна пісня Різдвяних та Новорічних дзвонів. Здоров'я, щастя вам, достатку, веселих і радісних свят, а ще — смачної куті! Христос Рождається! Славимо Його!»

А ще в гості до артилеристів завітав спрєвжнішений гвардійський

вертеп. Саме так артисти — це військовики Тернопільського батальйону 2-ї Галицької бригади Національної гвардії України. Завітали вони, щоб подарувати своїм сусідам веселу коляду, привітати з Різдвом, передати порцію хоршого настрою. Солдати на мить перетворились у хороша, жиди, апостола, апостола та інше, розповідали про історію народження Ісуса, боротьбу добра зі злом. Колядники співали Різдвяні пісні, створюючи незабутні враження та атмосферу свята.

Артилеристи надзвичайно радо зустріли такий «мандрівний театр». Після закінчення виступу гостей пригощали чаєм, солодощами, фотографувалися й обмінювалися подарунками.

До присутніх із привітаннями звернулися представники командування батальйону 2-ї Галицької бригади НГУ і Тернопільських артилеристів із побажаннями миру, благ, гараздів і легкої служби.

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСНА РАДА

Маланкуємо разом!

13 СІЧНЯ 17.00 | С. ГОРОШОВА

14 СІЧНЯ 14.00 | С. СИНЬКІВ

На Тернопільщині маланкуватимуть 13 та 14 січня

Заліцанський край та Борщівщина чекають у себе на свята Маланку вості усадіїно. Відбудеться в уже добре відомих не лише на Тернопілля, а й в Україні селах Устя та Горошова Борщівського району. Дійство розпочнеться 13 січня. А також у селі Синьків Заліцицького району, де маланкуватимуть 14 січня о 14 год.

Традиції

Колядою та вертепом з Малого Ходачкова захоплювались у Європі

Днями лауреат і переможець районних, обласних, всеукраїнських та міжнародних конкурсів і фестивалів зразковий аматорський фольклорно-обрядовий ансамбль «Ходаки» (керівник заслужений працівник культури України, відмінник освіти України Михайло Полюга) повернувся з поїздки Західною Європою.

Юні артисти встигли побувати у Варшаві на фестивалі колядок і щедрівок, де посіли перше місце. Журі та глядачам до душі припали вертеп, українські й польські солядки у виконанні наших солядочників у костюмах. Поїздка, діляться діти, залишила найкращі враження, хоча за рідною домівкою, батьками по-

чали сумувати, ледь перетнувши кордон.

Учасники зразкового аматорського фольклорно-обрядового ансамблю «Ходаки» зі своїм керівником Михайлом Полюгою щиро вітають читачів газети «Подільське слово» з Різдвяно-Новорічними святами. Зичать, щоб доля була до всіх прихиль-

ною, нікого не обділила радістю і вірою у прекрасне! «Бажаємо бачити лише позитивне в будь-яких життєвих ситуаціях і заряджати своїм оптимізмом і невгамовною енергією оточуючих людей. Легко вам здоров'я і благополуччя в родині!» — хором кажуть «Ходаки».

Галина ЮРСА. Фото автора.

«Небо і Земля Христовою любов'ю поєдналися»

Різдво — улюблене свято українців. У кожній домівці панує добра атмосфера очікування, віра в диво. З Різдвяними святами пов'язано чимало звичаїв і традицій, які переходять від покоління до покоління. В Малоходачківській ЗОШ I-III ступенів шанують і зберігають народні традиції. Напередодні Новорічних та Різдвяних свят учителі християнської етики Надія Чуйко, Галина Будій і класовод третього класу Любова Саламандра підготували загальношкільний захід «Небо і Земля Христовою любов'ю поєдналися». Надія Чуйко й учні 5-го класу та старшокласники відтворили картину Різдвяної вечери в українській родині. Батьки школярів 3-го і 5-го класів приготували 12 смачних пісних страв. За український шанину звучим накрили стіл, по домашніх тварин. Діти відвідали хрещених батьків. У хату господарів завітали колядники.

Зворушливою частиною Різдвяного дійства стало відтворення картини «Народження Христа», яке підготувала зі старшокласниками Галина Будій. Музичний супровід колядок у виконанні учнів 5-го, 6-го і 7-го класів забезпечила вчитель музики Леся Стібель.

На завершення заходу отець Василь Сліпчук поблагословив учасників дійства і наголосив, що Ісус Христос має народитися насамперед у серці кожної людини.

Бажаємо, щоб світло Христового Різдва прийшло в усі українські оселі. Хай Господне тепло зігріє серця наших співвітчизників. Хай Бог поблагословить наш народ радістю, любов'ю і миром!

Жанна БАСЮК, заступник директора з виховної роботи комунального закладу «Малоходачківська ЗОШ I-III ступенів».

Класовод Любова Саламандра з учнями 3-го класу презентували вертеп «Різдвяне диво». Діти висловлювали побажання-віншування, виконували колядки, інсценізували уривок із життя Христа «Вифлеємська зірка».

Шкільний меридіан

Шалена доза енергії в режимі хіп-хоп

27.12.2018 р. у приміщенні Тернопільської обласної філармонії звітували члени студії танців OPEN Велико-Березовицької ЗОШ I-III ст. Вперше учні великої сцени виступили у 3-Б класу: Тарас Проць, Олександр Ваник, Аліна Ваник, Поліна Смолінчук, Христина Русин, Аліна Питель, Єва Семчук, Яна Козак, а також Даринька Гбур з 2-В класу Тернопільської ЗОШ I-III ст №8.

З вересня 2018 по грудень 2018 р. учні наполегливо тренувались у стінах рідної школи. Молода талановита тренер Ольга Кріса поставила з юними танцюристами аж три танці. Батьки гучно аплодували і насолоджувались атмосферою родинного запального свята. Всі учасники звітного концерту отримали заслужені винагороди. Статуетки та медалі займуть свої почесні місця на полицях в оселях, а батьківські серця наповняться радістю.

Батьки учасників молодшої групи студії танців OPEN у Великій Березовиці щиро вдячні Ользі Володимирівні Крісі за терпіння та вміння розгледіти у кожній їхній дитині талант.

Тиждень початкової школи

Цікаво, весело та пізнавально для молодших школярів минув тиждень початкової школи у комунальному закладі «Байковецька ЗОШ I-II ст.» Байковецької сільської ради.

Конкурси, ігри, змагання розвивали творчість школярів, вчили бути спостережливими, кмітливими та креативними.

У рамках тижня відбулися такі заходи:

- понеділок — святкова лінійка, відкриття тижня початкової школи;
- конкурс на кращого читця прислів'їв та віршів про козаків;
- вівторок — «козацькі забави» — змагання між учнями початкової школи;
- серeda — виховна година «Пам'ятаємо про славу козацьку» у групі продовженого дня;
- четвeр — конкурс малюнків «Козацькому роду — нема переводу»; перегляд мультфільмів про козаків;
- п'ятниця — «Посвята у козачата».

У Настасові створили неймовірної краси «Новорічне містечко». Різноманітними гірляндами засяяли дороги й будинки. До речі, так село прикрашають до свят уже четвертий рік поспіль і щороку до святкової ілюмінації додають нові елементи.

Світлинами новорічного Настасова поділилися Марія Дідух, Олеся Маланчук, Ірина Драбик.

Життя як воно є

Різдвяна казка для дорослих

Від кінцевої зупинки маршрутки до крихітної найманої квартири, де вони з донечкою вже півроку, як знайшли для себе прихисток, залишався ще майже кілометр. Вона поверталася з роботи, а доня вже чекала з нехитрою Різдвяною вечерєю.

Вуличні ліхтарі ледве-ледве визирали з густої білої кури, а зустрічний вітер сипав жмені холодних колючок прямо в очі, і кожен крок потребував зусиль. Вона побрела, нахиливши голову, і тільки час від часу поглядала вперед, щоб не збити ся зі шляху. Думки роїлися, як і хороводи павуків на дошці.

Згадувалося недавно пережите. Їхні з чоловіком стосунки давно вже були далекими від ідеальних, та наче жили, «як усі». Щоправда, старший за неї на 14 років чоловік — військовий пенсіонер — був категорично проти того, щоб вона працювала. Йому хотілося, щоб вона прикрашала його буття, була постійно поруч, присвятила себе його забаганкам. А як же було за таких умов виживати у «дорогій» столиці, ставити дітей на ноги?

Коли вона знайшла непагану оплачувану роботу за фахом, і без того напружені стосунки геть зіпсувалися. Яюсь він зателефонував їй на мобільний і повідомив:

— Додому можеш не повертатися. Тепер тут нова господиня, а ти йди, куди хочеш.

Навряд чи коли-небудь вона забуде, як пізнього осіннього-дощового вечора від донею назавжди йшли звідти, де ще учора був їхній дім. У такі хвилини, напевно, спрацьовує інстинкт самозахисту — ні болю, ні розпачу не відчуваєш. Усе це прийде потім, трохи згодом, коли твоя дитина підросте, трохи згодом, коли твої рідичів, а ти хатимешся за кожну соломинку, щоб скласти до купи себе — розбиту, розтопану, скалічену, знівечену.

Пережите промайнуло в її уяві болючим спалахом і раптово згасло, поступившись молитві. Згодом вона згадуватиме цей вечір і цей шлях безліч разів.

— Господи, — шепотіли протріскані від холоду уста, — я так хочу бути потрібною, коханою, мати велику родину і дім. Якщо є десь на світі дитинка, що потребує материнської турботи, щоб бути потрібним, коханою, мати велику родину і дім. Якщо є десь на світі дитинка, що потребує материнської турботи, щоб бути потрібною, коханою, мати велику родину і дім. Якщо є десь на світі дитинка, що потребує материнської турботи, щоб бути потрібною, коханою, мати велику родину і дім.

Сльози котилися по щоках, але вона їх не відчувала, як не відчувала ні морозу,

що пробирав до кісток, ні шмагучого зустрічного сніговію.

Звідки їй було знати, що в цей самий час за 700 кілометрів від столиці, у великому напівпорожньому осиротілому будинку, молилися перед Різдвяною вечерєю вдвіцевь-господар середніх років, його десятирічний синок і теща — мати покійної дружини. І хлопчикова у цей вечір чомусь дуже захотілося, щоб лагідна жіночка рука якогось чоловіка його неслухняно вилососила так, як це часто робила матуся. А хлопчикова бабця, зітхнувши, подумала, що вже старенька, часом нездужає, а зять не завжди буває вдома, бо робота потребує тривалих відраджень. Та й сам господар замислився, що три роки по смерті

коханої дружини спливали, як один день, а без господині хата — наче пустка. Теща і їсти наварить, і одяг випере, поприбирає, та все ж...

Звісно, ніхто з них іще й гадки не мав, що пройде всього два тижні, і на порозі цього дому з'явиться ще нікому з них не знайома столична гостя, і той день змінить життя багатьох людей, що вміли мріяти не тільки про щастя для себе, а й хотіли те станеться — хіба вже так і важливо? Господь, що почув щирі Різдвяні молитви, обов'язково подбає, щоб все у них склалося якнайкраще!

Валентина Жук.

Варто знати

Будьте обережні зі своїми бажаннями – вони можуть здійснитися!

Дуже часто нам здається, що ми мало отримуємо від життя і з усіх сил вимолюємо і випрошуємо в Бога різні блага, які мають зробити нас щасливими. Напевно, це може видаватися дивним, але здійснення переважної більшості наших бажань зовсім не веде до щастя.

Наприклад, мама моєї подруги мріяла, щоб їй не потрібно було мити посуд і прибирати... А співробітник, який жив в однокімнатній квартирі разом із батьками, мріяв жити сам... А мій приятель Олексій мріяв стати багатим.

І ось у мамі подруги стався інсульт, і вона останні десять років свого життя не мила посуд і не прибирала, а просто нерухомо лежала. Батьки співробітника загинули в автокатастрофі, і тепер він живе сам у своїй однокімнатній квартирі. А Олексій таки розбагатів, але у нього вкрали дитину і вимагали за неї викуп. І коли він викупив сина, той сильно заїкався, а сам Олексій незабаром помер від лейкемії. Лікарі сказали: це — наслідок стресу.

Відверто кажучи, і я іноді думаю: «Слава Тобі, Боже, що Ти не виконав деяких моїх божевільних бажань!» Недарма, звертаючись до Господа, кажу: «Боже, зроби не так, як я прошу, а як для мене краще!»

Повернімося до наших бажань, які у більшості випадків навіть і не наші. Просто нам з дитинства їх нав'язували, ще з дитячих років батьки нам казали: треба бути першим, гарно вчитись, отримувати хороші оцінки, бути слухняним, щоб потім отримати гарну роботу, зробити кар'єру, стати успішним лідером. Але для чого? Чи потрібно всім ставати лідером, чи потрібно всім робити кар'єру? Може, в когось зовсім інші цілі та устремління? Але всі прагнуть успіху. Чомусь заведено думати, що успіх — це неодмінно якісь матеріальні здобутки, прибутковий бізнес, дорога машина, високий соціальний статус.

Як на мене, справжній успіх — це коли людина перебуває на своєму місці та виконує своє призначення, і нехай це призначення не таке величне, не таке грандіозне, не таке героїчне, та в очах Бога воно не менш значиме. А праця двірника чи слюсаря (якщо він робить свою роботу з душею) не менш цінна, скажімо, ніж праця вченого, який шукає ліку від раку. Та, на жаль, мало людей це розуміють, адже ще з дитинства нам закладено багато чужих, не наших бажань.

А хвороблива мода у нашому суспільстві на вищу освіту? Коли хлопчик, який хотів би бути юристом і став би першою класником чи слюсарем (якщо він робить свою роботу з душею) не менш цінний, ніж юрист чи слюсар? А хіба успішним може бути слюсар? І от так, в гонитві за ефемерним успіхом та чужими бажаннями людина втрачає себе, себе справжню...

Здійснення цих не наших бажань не принесе щастя. **Адже ми, люди, часто не знаємо, чого нам справді треба, ми не знаємо, що піде нам на користь, ми не знаємо самих себе, і через це не усвідомлюємо, що більшість наших бажань є чужі та іноді навіть шкідливі для нас.**

На завершення хочу навести надзвичайно мудрі слова матері Терези про її спілкування з Богом та бажання.

Я просила Бога зворотити мою гордість, і Бог відповів мені — ні. Він сказав, що гордість не забирають, від неї відмовляються. Бог сказав мені — ні. Душа її в надійності, а тіло все одно помре.

Я просила Бога дарувати мені терпіння, і Бог сказав мені — ні. Він сказав, що терпіння з'являється в результаті випробувань. Його не дають, а заслужують.

Я просила Бога вберегти мене від болю, і Бог сказав — ні. Він сказав, що страждання відвертають людину від мирських турбот і повертають до нього.

Я просила Бога, щоб дух мій ріс, і Бог сказав — ні. Він сказав, що дух повинен вирости сам.

Я просила Бога любити усіх людей так, як він любить мене. Нарешті, сказав Господь, ти зрозуміла, чого просити.

Я просила сил — і Бог послав мені випробування, щоби загартувати мене.

Я просила мудрості — і Бог послав мені проблеми, над якими мені треба ламати голову.

Я просила мужності — і Бог послав мені небезпеки.

Я просила любові — і Бог послав мені нещасних, які потребують моєї допомоги.

Я просила благ — і Бог дав мені можливості.

Я не одержала нічого з того, що хотіла — я одержала все, що мені було ПОТРІБНО. Бог почув мої молитви.

Отже, не чекайте здійснення бажань, просто радійте життю, адже Бог все одно дасть кожному те, що йому буде ПОТРІБНО. А бажання? То так, пусте!

Будьте здорові!

Магнітні бурі у січні

У січні 2019 року можна видихнути з полегшенням, адже сильних магнітних бур не передбачається. Очікується, що саме у другий місяць зими сонячна активність буде на низькому рівні.

Ось прогноз магнітних збурень на січень, щоб завчасно потурбуватися про своє здоров'я та уникнути додаткових навантажень.

Найбільш активним, на думку науковців, Сонце буде 16 та 24 січня.

Саме в ці дні сила магнітних бур досягне 4 балів. Це означає, що людям, які схильні до метеорологічної залежності, варто бути обережними. Вони можуть відчувати головний біль, безсоння, порушення роботи серцево-судинної системи, зниження працездатності та втому, загострення хронічних захворювань, стреси та депресію.

Стан можна полегшити хорошим відпочинком, збалансованим харчуванням і прогулянками на свіжому повітрі.

У решту ж днів сила магнітних збурень не перевищуватиме 3 бали, що суттєво не вплине на самопочуття.

Спорт | Знай наших!

Топ-10 спортивних досягнень України у 2018-му

Олександр Усик здобув титул абсолютного чемпіона світу. 2018-й став найуспішнішим у кар'єрі спортсмена. Українець розпочав його зі складного поєдинку проти латвійця Майріса Бредіса у півфіналі WBSS (Всесвітньої боксерської суперсерії). 27 січня в Ризі у напруженому бою він переміг суперника за перевагою бою в один суддівський голос. Перед цим на місце тренера Сергія Ватаманюка для підготовки до фінального поєдинку WBSS запросили найкращого вітчизняного фахівця Анатолія Ломаченка.

Тандем Чоккетто наставника та боксера вийшов убивчим. Усик у вирішальному бою в Москві не залишив жодних шансів росіянину Мурату Гассієву, забравши всі 4 титули у першій важкій вазі (до 90,7 кг) за версіями WBO (Всесвітньої боксерської організації), WBA (Всесвітньої боксерської асоціації), WBC (Всесвітньої боксерської ради) та IBF (Міжнародної боксерської федерації). В листопаді у Манчестері Усик успішно відстояв титул, нокаутувавши небезпечного британця Тоні Белью. Наступним кроком українця стане перехід у надважку вагу, де він має дебютувати у 2019 році.

Еліна Світоліна перемогла на Підсумковому турнірі WTA. Українська тенісистка вже кілька років поспіль належить до світової тенісної еліти. На рахунок українки численні перемоги на турнірах WTA (Жіночої тенісної асоціації). Втім, жоден із найпрестижніших турнірів серії Великого Шолому – Відкриті чемпіонати Австралії, Франції США та Вімблдон досі українці не підкорювалися.

Загальною Світоліна виграла рівнозначні з «великою четвіркою» тенісні баталії – Підсумковий турнір WTA, на якому сперечалися вісім найкращих тенісисток сезону. У фіналі спортсменка здолала американку Слоан Стівенс. Еліна вдалося виграти змагання такого високого рівня. На черзі – один із турнірів Великого Шолому.

Дарія Білодід у 17 років стала наймолодшою чемпіонкою світу. Кар'єра її розпочалася ризикованою. Же у 16 років вона заявила про себе на доросло-

му рівні та виграла чемпіонат Європи. У 2018-му українка продовжила підкорювати вершини у категорії до 48-ми кг. У 17 років Білодід виграла чемпіонат світу у Баку, ставши наймолодшою володаркою «золота» в історії турнірів. До цієї перемоги спортсменка додала золоту нагороду молодіжного чемпіонату світу, а раніше ще й виграла юніорську світову першість. Тож українка встановила небачене раніше досягнення та заволоділа титулами одразу у трьох вікових категоріях. 2018-й рік Білодід закінчила на заслуженому першому місці у світовому рейтингу.

Олександр Абраменко здобув золоту медаль Олімпіади-2018. Вона була для нього 4-ю у кар'єрі, але досі він вище 6-го місця на Іграх не піднімався. Хоча потенціал українського фрістайліста був величезний. Нездарма у 2016-му здобув чемпіонату світу з лажної акробатики. Та повністю розкритися Абраменку заважали травми. До Олімпіади-2018 фрістайліст нарешті підійшов без проблем зі здоров'ям, показав свій максимум та виграв «золото». Медаль Абраменка стала єдиною для збірної України у Пхьончхані. Ба, більше – ця золота нагорода лончеру дала особиста для України за весь час участі у зимових олімпіадах. Ще одну перемогу у 1994-му принесла Оксана Баюл у фігурному катанні. Крім цього, у 2014-му у Сочі українські біатлоністки стали олімпійськими чемпіонками в естафеті.

Василь Ломаченко об'єднав титули WBA та WBO у легкій вазі. Для Василя 2018-й став роком нових викликів. Українець утретє змінив категорію та дебютував у легкій вазі. У травні він зустрівся з одним із найкращих боксерів дивізіону – чемпіоном світу WBA венесуельцем Хорхе Лінаресом. Поєдинок склався для українця неспросто – у 6-му раунді він уперше у професійній кар'єрі побував у нокауті. Проте впорався з трудностями та нокаутував суперника в 10-му раунді. У грудні Ломаченко провів перший об'єднавчий бій проти чемпіона WBO Хосе Педраси з Пуерто-Рико. Українець відправив суперника у нокаут, але не зміг завершити поєдинок достроково. Втім, він упевнено виграв за очками, ставши володарем одразу двох титулів. Тепер Ломаченко прагне стати абсолютним чемпіоном світу.

Михайло Романчук виграв чемпіонат світу в Україні 1500 м. Після тривалої перерви в Україні знову з'явилися плавці світового рівня. Окрім Андрія Говорова, який є світовим рекордсменом у не олімпійській дисципліні 50 м батерфляем, це – Михайло Романчук, який спеціалізується на довгих дистанціях вільним стилем. У 2018-му він здобув цілу колекцію нагород. Улітку на чемпіонаті Європи у Глазго (Великобританія) Михайло виграв золоті медалі на 400 м, 800 м та «срібло» – на 1500 м. А довершив справу в грудні на чемпіонаті світу на короткій воді у Гуанчжоу (Китай), де переміг із новим рекордом турніру. Для збірної України це «золото» чемпіонату світу стало першим після шестирічної перерви.

Олександр Гвоздик став чемпіоном світу WBC у напівважкій вазі. Спортсмен ішов за своїх друзів по збірній України – Василя Ломаченка та Олександра Усика. Але у 2018-му він нарешті отримав довгоочікуваний титульний бій. Спершу в березні Гвоздик переміг француза Мехді Амара, ставши «тимчасовим» чемпіоном світу WBC. На початку грудня зійшовся у рингу з повноважним володарем титулу – канадцем Адонісом Стівенсоном. Запеклий поєдинок у Квебеку закінчився важким нокаутом Стівенсона із жакливими наслідками. Канадець декілька тижнів перебував у комі. Врешті він отямився, але через операцію на мозку не відчуває праву половину тіла. Попри гіркий присмак від перемоги, Олександр Гвоздик став 4-м чинним українським чемпіоном світу з боксу та готується у 2019-му об'єднати пояси.

Олег Верняєв після операції виграв «срібло» Чемпіонату світу. Розпочинав 2018 рік на лікарняному ліжку – гімнаста давно

турбувала хронічна травма плеча, тож була необхідна операція. Очікувалося, що через хірургічне втручання українець пропустить увесь сезон, однак він відновився швидше, повернувся у вересні та поїхав на чемпіонат світу. І зробив це не заради участі, а одразу здобув срібну нагороду в своїй коронній дисципліні – вправах на брусах. Тому можна не сумніватися, що коли Верняєв набере оптимальну форму, то знову буде боротися за медалі у багатоборстві та допоможе збірній України у командних змаганнях.

Артем Далакян став чемпіоном світу WBA у найлегшій вазі. Торік Артем здійснив неймовірний прорив. Український боксер сповна скористався шансом у лютому, коли отримав право на бій за вакантний титул WBA проти экс-чемпіона світу Брайана Велорі. Він упевнено переміг американського ветерана. У червні та грудні Далакян двічі успішно захистив титул, здобувши дострокові перемоги над Сірїчаї Тайеном із Таїланду та Грегоріо Лебронном із Домініканської Республіки. До того ж тріумфував наш боксер у Києві, вперше за довгі роки привізши чемпіонські бої до України.

Юлія Джима перемогла в індивідуальній гонці на етапі Кубка світу. 2018 рік став неоднозначним для спортсменки. Вона розпочала олімпійський сезон медалями на етапах Кубка світу, проте до головного старту чотириріччя у Пхьончхані підійшла у поганій формі, оскільки перед Іграми перехворіла. Члени збірної України, які їхали до Південної Кореї у статусі олімпійських чемпіонки-2014 у естафеті, Ігри-2018 провалили.

Розчарована невдачею Джима навіть оголосила про завершення кар'єри, але її вмовили залишитися. Біатлоністка зробила це на певних умовах – вона тренується окремо від команди з чоловічою збірною Словенії, яку очолює экс-тренер збірної України Урош Велепеч. Та найголовніше, що це дало результат. У грудні на стартовому етапі Кубка світу у словенській Полярці Джима виграла гонку на 15 км та здобула перше особисте кубкове «золото». До цього в неї були лише естафетні перемоги.

За матеріалами сайту espreso.tv.

У наступному номері «Подільське слово» ми розповімо, на які спортивні події очікують Україна та світ у 2019 році.

Досягнення паралімпійців

Срібні нагороди Тараса Радя

Тріумфально – з 30-ма медалями – завершили українські паралімпійці Кубок світу 2018-го року з лижних перегонів та біатлону у фінісному Воукатті. У складі національної збірної команди України змагалися 11 чоловіків та 7 жінок.

На цих змаганнях українці зробили прекрасний подарунок нашій країні з 5-ти золотих, 14-ти срібних, 11-ти бронзових нагород, першого місця за загальною кількістю медалей та третього за «золотом» серед 21-ї країни-учасниці, інформує управління фізичної культури і спорту Тернопільської облдержадміністрації.

Свій внесок до складу збірної змагання зробив тернополянин, майстер спорту України міжнародного класу, студент факультету «Фізичне виховання» Тернопільського національного педагогічного університету імені Володими-

ра **Гнатюка Тараса Радя** (на фото). Два «срібла» він виборов у біатлоні-спринт та біатлоні. Ще у його здобутку – срібна медаль у лижних перегонах на середній дистанції 7,5 км.

Готував спортсмена заслужений працівник фізичної культури та спорту України, заслужений тренер України **Віктор Федорчак**.

Сторінку підготував **Андрій ОМЕЛЬНИЦЬКИЙ**.

Фотофакт

Напередодні Нового року юні вихованки вчительки фізкультури Плотницької загальноосвітньої школи І-ІІ ступенів Мирона Захарківа в рамках 23-х Спортивних ігор школярів Тернопільського району посіли почесне 2-ге місце у змаганнях із волейболу серед дівчат. Вітаємо юних спортсменів та їхнього тренера з цим вагомим досягненням і бажаємо подальших успіхів!

Все буде смачно

Смачні випадковості

Чимало страв з'явилися завдяки тому, що кухарям довелося виявити максимум винахідливості, щоб виплутатися з непрості ситуації. Багато таких наїдків виявилися настільки смачними, що слава про них пережила кухарів, які їх створили.

Салат «Цезар»

Сьогодні ця страва користується великою популярністю, її можна знайти в меню будь-якого ресторану.

Виявляється, легендарний римський правитель Юлій Цезар не має жодного стосунку до цього салату. Його приготував кухар і власник мексиканського ресторану Цезар Кардіні. У День Незалежності США його ресторан відвідали американські гості. В той час у Штатах діяв сухий закон, тож американці вирішили відсвяткувати подію в сусідній Мексиці. Алкоголю в цій країні було вдосталь, а от з провіантом — складніше. Власнику ресторану не хотілося втрачати відвідувачів, тож він приготував страву з наявних продуктів — змішав усе, що залишилося в холодильнику, і подав на стіл. Частування дуже сподобалося американцям. Відтоді знаменитий салат отримав назву «Цезар».

Рецепт салату «Цезар» від Цезаря Кардіні

Для соусу: олія — 4 ст. л., анчоуси в олії — 100 г., вустерський соус — 1 ст. л., діжонська гірчиця — 1 ч. л., соевий соус — 1 ст. л., яйце — 2 шт., тертий пармезан — 2 ст. л., лимонний сік — 1 ч. л., зерниста гірчиця — 1 ст. л., оливкова олія — 1 ст. л.

Для салату: помідори черрі — 100 г, тертий пармезан — 1 ч. л., олія — 1 ч. л., салат ромен — 10 г, яйце пашот — 2 шт., обсмажене куряче філе — 200 г, сухарики; кілька зубків часнику.

Приготування. Для соусу відваріть яйця

одну хвилину в окропі. Дістаньте, очистіть, змішайте їх з іншими інгредієнтами в блендері.

Щоб приготувати сухарики, хліб очистіть від скоринки, наріжте кубиками, збризніть водою, в яку додано подрібнений часник, і випікайте в розігрітій духовці 5-7 хвилин.

В окремій посудині змішайте салат, розрізані навпіл помідори, заправте соусом та перемішайте. Тарілки натріть часником, розкладіть салат, додайте стружку пармезану, грінки і куряче філе.

Чіпси

З'явилися вони завдяки курйозному випадку. В одному з курортних містечок Америки любив зупинятися пан Вандербільт. У ресторані місцеву страву — картоплю фрі. Але одного разу приїхав не в дузі і під його поганий настрій потрапив шеф-кухар Джордж Крам. Вандербільт почав обурюватися, що картоплю фрі нарізана надто товстими шматками. Оскільки вже на той час встиглося, що клієнт завжди має рацію, то сперечатися було безглуздо, тим більше з таким високоповажним паном. Кухареві довелося мовчки переробити страву, але цього разу він вирішив нарізати картоплю дуже тонко, завтовшки, як аркуш паперу. Потім обсмажив шматочки у великій кількості олії. Всупереч очікуванням, залізничному агента надзвичайно сподобалася така страва. Клієнт залишився задоволений, а людство отримало чіпси.

Булочки з родзинками

Дивно, але всіма улюблені булочки з родзинками з'явилися завдяки тарганові! Генерал-губернатор Закревський, який правив у Москві в 50-х роках 19 століття, славився своєю вишуканістю, смаком. Він часто балував себе делікатесами, які готували найкращі кухарі. Одного разу трапилося неймовірне — губернатор виявив у булочці таргана. Пекаря викликали до нього, щоб дати прочухана. Кондитер розумів, що не може допустити розголосу і втратити багатих клієнтів. Довелося вискрутитися. Він з'їв таргана, запевняючи всіх, що це була родзинка. Губернатор, запевняючи рив, що хтось випікає булочки із родзинками всередині тіста. Винахідливий пекар відповів, що ця випічка створена спеціально для його високоності. Того ж дня випік першу в історії партію булочок із родзинками.

Торт «Київський»

Приготування його у домашніх умовах доволі складно. Всього секрет — у особливих коржах. Саме такі випадково зробили працівники кондитерської фабрики ім. Карла Маркса у 1956 році, які пішли додому, забувши постави-

ти яєчні білки в холодильник. Наступного дня старший кондитер Костянтин Петренко спік із них браковані коржі: сухі та крихкі. Їх змішали кремом і виставили на продаж. Петренко готувався отримати нагороду як винахідник, а натомість увійшов в історію від винахідника візитівки української столиці.

Морозиво у вафельних ріжках

На початку 1900-х морозиво продавали в паперових або скляних стаканчиках. Під час Світової ярмарки 1904 року в Сент-Луїсі Ернест Хамві продавав вафлі поруч із яткою, де торгували морозивом. Коли в паперові стаканчики, Хамві запропонував йому класти морозиво у вафельку. Нововведення стало хітом серед покупців. А з 1910 року поширилося в усьому світі.

Coca-Cola

Фармацевт Пембертон, який хотів створити ліки від головної болю і дратівливості, придумав сироп із волни й екстракту коки. Коли у США заборонили продаж алкоголю в 1885 році, він прибрав з рецепту вино, яке замінив газованою водою.

Дитячий майданчик

Вранці 14 січня хлопці брали з собою зерно і ходили сіяти. Зайшовши до хати, запитували у господарів дозволу засіяти і, сіючи, промовляли віншування. Ось деякі з них.

На порозі — Старий Новий рік

В Україні накривають багатий стіл, на якому обов'язково має стояти кутя. На відміну від Святвечора перед Різдом, страви вже не пісні: ковбаси, м'ясо, сало, пироги, вареники, млинці та багато іншого. За вечерею збирається вся родина, щоби попросити один в одного пробачення і побажати щастя і достатку в новому році.

Спокоєв'яку 13 січня в українці відзначали день Маланки, а 14 січня — Святого Василя. Ці свята завжди супроводжувалися народними гуляннями, переодяганнями і ворожіннями.

На Старий Новий рік існує традиція щедрувати і водити козу. З вечора і до самої ночі компанія щедрувальників ходили по хатах, співали обрядові пісні-щедрівки, танцювали та жартували. Їх супроводжувала коза Маланка, в яку найчастіше переодягалися молоді хлопці.

Вранці 14 січня в Україні заведено засіяти. Хлопчики і молоді хлопці наповнюють свої рукавиці зерном і засівають спочатку в своєму будинку, потім у хатах хрестя, достатку і врожаю, родичів і сусідів. При цьому засівальники бажать щастя, достатку і врожаю у новому році.

У деяких регіонах країни вранці цього дня спляють «дідухів» (заздалегідь підготовлені снопи, які на Щедрий вечір стояли в хаті на покуті), щоб очиститися від усіх бід і неприємностей, набутих за минулий рік.

Серед давніх українських звичаїв Старого Нового року вагоме місце займає сватання. Тільки 13 січня ті молоді хлопці, які раніше отримали від коханого дівчини «гарбуза», могли повторити спробу і знову заслати до неї сватів. Свататися на Маланки можна і вперше, адже вважається, що, якщо погодитися на шлюб у Щедрий вечір, життя молодій парі буде щасливим.

Рано-вранці до схід сонця
Стукнув Ангел у віконце.
Він прийшов мені сказати,
Щоби вам повіншувати.
Щоб були ви всі здорові,
Врожаї збирали нові,
Кукурудзу, прасо —
На багату оснь.
Щоб були ви гарні, пишні,
Як весною вишні.
Сію, вію, посіваю,
З Новим роком вас вітаю!
Не на рік, не на два,
А на многії літа!

Сію, сію, засіваю,
Вашу хату не минаю,
З Новим роком йду до хати,
Щось вам маю віншувати:
Щоб діти всі — здорові,
Їсти кашу всі готові,
Щоб вам була з них потіха.
А нам — грошей з півміха!

Віншую вам нині,
Всі добрії люди,
Нехай поміч Божа
З вами завжди буде.
Хай кожної днини,
Кожної години,
Бог благословляє,
Біда хай загине.
Хай у вас ся родить
Жито і пшениця,
І всяке збіжжя,
І всяка пашниця.
Тож будьте здорові
Разом з діточками,
Щоб смутку і горя
Не було між вами.

Віншуємо вас з Різдом Христовим,
Зичимо вам щастя і многая літ!
І вашій хатині, і вашій родині,
І всім, хто є в хаті, і всій Україні!
Христос ся рождає! Славимо Його!